

Въ помпцилето има толкова много сѣнки, че азъ не мога да раз-
 чавамъ добре отдѣлнитѣ части, а само гледамъ какво ще направятъ
 другитѣ. Съвсемъ спокойно и увѣрено, стария машиниста подава свои-
 тѣ команди, а като че ли отъ нѣкаква дълбочина отговарятъ гласове-
 тѣ: "Тѣй вѣрно, всички продувители сѣ отворени". Регуляторитѣ за
 впускане въ отдѣлнитѣ цилиндри, се раздвигватъ безсметно. После
 кулисата на "Заденъ". И пакъ регуляторитѣ се отварятъ, это ние ве-
 че не сме на брѣга. Единъ отрязистъ ударъ на звънецъ и машината
 спира. Следъ това "Преденъ". Единъ, два, три.... хиляди обръщени
 превърнати въ цѣль, въ стремель, въ идея.

Вие познавате ли шумитѣ на машините? Но, това не е само шумъ,
 нѣкакъ грубо е да се каже, че е шумъ. Тогава и азъ така го нари-
 чамъ, но сега не си позволявамъ такива грубости, знаете ли, нѣкакъ
 ми е съвестно. Защото това е шумътъ на машината, това е нейниятъ
 пулъсъ, а ако тѣзи сравнения азъ се считамъ много сантиментални, ка-
 жете тогава, че това е нейната диатона. Но-късно, мене ми бѣше
 дори изчино, когато кажеха: "Ето пакъ се разхлопа". Не така, това
 е жестоко, както е жестоко да обвинишъ единъ самоубиенецъ въ престан-
 ление въ могощитѣ поведени въ туй.

Сега вече азъ не я мразя, дори и въ ония моменти, когато тя
 лукаво-предизвикателно ме пославаше лице срещу лице съ загатката.
 Сега вече не я мразя, защото имаше моменти, когато бѣха препълнени
 въ радостъ... Понимамъ, какъ са тѣ като свършаватъ нѣкоя работа, азъ
 заставахъ по погрешната частъ и такава се трепеть. И азъ не го
 правехъ отъ маниерностъ, о, но, туй имаше дълбоки психически под-
 буди -- въ погрешната частъ се гледеше вилпонтата ми мисль, заг-
 ре въ клеткитѣ ѣ течеше моата кръвъ, въ нея трепеше моата тампе-
 рементъ. И когато тя се задвижваше съ прецизната акуратностъ на
 ѣманетитѣ, азъ мене близнаше висторгъ на творческото. Тогава азъ
 я галехъ нежно, а въ очитѣ ми горяха искри. Тогава азъ я галехъ
 като моя любимица, а тя ме прокваше съ закачливо самодоволение съ
 затоплено отъ знойната ѣ плътъ масло...

He tako ja samah
[Signature]

18 II. 1919 г.
 Ч. Вазва